

Så kører maskinen igen

Så kom vi i gang med Superligaens første runde – og jeg skal da love for, at der var knald på. Også mere end man normalt ser i premieren. Nogle af situationerne kaldte dels på en del overskrifter i aviserne og på blogs – dels også i indbakken her. Så det har på ingen måde været en kedelig weekend. Nok også lidt mindre kedelig end jeg havde håbet, da jeg også lige havde en lovebog, som skulle sættes i søen. Hvis nogen skulle undre sig over, hvorfor vi først kommer med lovebogen nu, hvor turneringen er gået i gang, er det af rent logistiske årsager – og Superliga-klubberne er orienteret om ændringerne.

Men lad os springe ud i det. Det helt store punkt (og det, som væltede indbakken i weekenden) var et muligt manglende straffespark mellem Midtjylland og Hvidovre. Helt forventeligt, eftersom oprykkernes første kamp altid får lidt ekstra fokus. Det er en mægærgerlig situation, hvor en Hvidovre-spiller i straffesparksfeltet bliver holdt i trøjen, og endda så grundigt, at trøjen går i stykker. Jeg hoppede selv engang i den ellers dybe lænestol, da jeg så det, men intet skete.

Der er flere ting i dette. For det første er det uomtvisteligt, at der mangler et straffespark og et rødt kort for berøven af oplagt scoringsmulighed. Dommeren er rimelig undskyldt, idet hans udsyn er dækket af en anden spiller. Men så ville det have været en sag for VAR. Det er uforklarligt, hvad der går galt her. Men vi skal jo alle sammen i gang igen efter en sommerpause, og jeg kunne da tilsvarende i weekenden også se adskillige Superligaspillere underpræstere i forhold til, hvad jeg havde forventet af dem. Det samme gælder selvfølgelig for dommere og VAR-dommere, trods al mulig træning ved skærmen før sæsonstarten.

DBU var hurtigt ude med en undskyldning – og jeg kan da konstatere, at Hvidovre bar det pænt, selv om det måske kostede et point. Stor cadeau til sportschefen for at anerkende tingenes tilstand. Intet kan jo give Hvidovre det straffespark tilbage. Jeg kunne også konstatere, at reaktionen derfra var væsentlig mere afdæmpet, end hvad jeg mødte på min vej gennem indbakken. Og igen må jeg konstatere, at ingen er så kloge som tidligere dommere – i dette tilfælde meget tidligere dommere. Når fanden er gammel, går han i kloster, siges det – og hvad dommere angår, gælder nok det samme. Tingene ser uden tvivl bedre ud for lænestolen, og hvis man så samtidig har glemt, hvordan det engang var ude på banen, er det uhyggelig nemt at springe til konklusioner. Nå, det er en del af gamet, og vi lever med det. Men det laver ikke om på, at dette var en yderst beklagelig fejl, som ikke burde kunne ske. Et sort punkt i statistikken. Alt andet lige var det en øv-start på sæsonen, set fra et VAR-synspunkt, og det er der ingen grund til at lægge skjul på.

Så havde vi også situationen mellem Lyngby og FCK, hvor et Lyngby-mål bliver underkendt på grund af en offside, hvor det angiveligt handler om centimeter. Det har rejst det evindelige spørgsmål om, hvor stor en offside skal være, før den skal dømmes. Og som sædvanlig vil vores svar være, at det kan man ikke sætte tal på – og det vil vi ikke, uanset hvor meget man vrider armen om.

Offside-position er en af de meget få objektive vurderinger, som findes i fodboldloven. Enten er man foran bolden og næstsidste modspiller – eller også er man ikke. Jeg kan lige indspærke det forsøg, som FIFA kører i udvalgte kampe og mindre ligaer, hvor man kræver 'luft imellem', før der kan være tale om en offside-position. Nogle ser det som den store åbenbaring – jeg kan

fra dommernes synspunkt ikke se den store fidus. Nu flytter man bare vurderingen hen et andet sted – og det gør det i hvert fald ikke lettere for linjedommeren. Det vil give flere målchancer og måske mål, ja tak, men vurderingen vil jo være den samme problematik - nu bare flyttet til et andet punkt.

Så tilbage til vurderingen af offside-position i relation til VAR. Jeg har skrevet det før, men nu tager vi hele smøren igen. Der er mange faktorer, der spiller ind, når VAR- dommeren sætter de berømte streger. For det første er det slet ikke sikkert, at man – uanset hvor mange frames man kører per sekund – har det nøjagtige spilleøjeblik frem mod den pågældende spiller, og det er jo afgørende. Det næste er, at man skal have boldmodtageren med i samme billede. Det er heller ikke altid tilfældet, uanset hvor mange kameraer der er til rådighed. Og uden det kommer vi ingen vegne.

Så er der problemet med at få tegnet de berømte linjer mellem angriber og forsvarer. Det er let nok, hvis de to spillere er tæt på hinanden, og der er frit udsyn. Men situationen ændrer sig radikalt, hvis man har mange spillere, som dækker for hinanden, eller der skal sigtes tværs over banen, som immervæk er 65 meter bred. Så i sidste ende er resultatet, at en offside på ganske få centimeter kan være helt klar, hvis betingelserne er optimale, mens det er mere vanskeligt, hvis der er lang afstand mellem spillerne.

I Lyngby-tilfældet er der nogen afstand, men der er frit udsyn. Dermed er der også basis for at sige offside-position. Surt for Lyngby, men der er ikke begået noget justitsmord her.

Jeg skal også lige nå at runde bolddrenge. Vi havde et par spektakulære eksempler i kampen mellem AGF og Vejle, hvor hjemmeholdets bolddrenge helt åbenlyst i slutfasen blokerede nogle hurtige igangsættelser fra Vejle. Det er jo uden for dommerens kontrol – bolddrenge er spillet uvedkommende, så der er ingen mulighed for personlig straf – blot en indberetning.

Det er mig ubegribeligt, at sådan noget kan forekomme. Vi har indskrevet i årets lovbog, at bolddrenge skal agere ens, uanset sympati og stillingen i kampen. Vi har pointeret det specielt over for Superliagens trænere og anførere på vores dialogmøde i maj. Nu er det jo ikke til at vide, om der er tale om en bevidst instruktion – eller bolddrengene bare skal have deres 15 sekunders berømmelse. Det kan også være, at instruktionen ikke er nået ned til ham, der står for bolddrengene.

Hvorom alting er – vi gider ikke se sådanne tilfælde herhjemme, selv om jeg udmærket ved, at det foregår i stort omfang i den sydlige del af Europa. Det er en uskik og har intet med Fair Play at gøre. Det var fint, at dommeren indberettede det – så må vi se, hvad der sker ved det.

For nogle klummer siden havde jeg gang i tilskueruroligheder og sagde, at vi ikke er på Sveriges niveau. Det blev så senest illustreret ved kampen mellem AIK og Malmø forleden, hvor kampen måtte afbrydes i 70 minutter, før den kunne genoptages. Jeg har prøvet noget næsten tilsvarende i Litauen, men det var dog på grund af vejret. Tænk på de stakkels spillere... kan vi da for pokker ikke finde ud af at opføre os ordentligt, når vi er gået til fodbold ?

Dagene er blevet sådan cirka en time kortere. Solsorten er der stadig klokken fire om morgenen, og tak for det. Han har åbenbart ikke set i kalenderen. Men den manglende time kan mærkes, også på humøret. Men hold det oppe – vi tager en tur til i næste uge og håber på, at der sker noget interessant.